

tolkningen af § 8. Den høitagtede Minister udtalte sig igaar saaledes, som om Regjeringen ikke ifølge § 8 havde Ret til at forbyde livsfarligt Arbejde, for at bruge et kort Udtryk, paa andre Steder end dem, der ere omtalte i § 1. Jeg har opfattet denne Paragraf paa en anden Maade, og det er for mig af stor Betydning, om min Opfattelse er rigtig. Min Opfattelse gaar ud paa, at Regjeringen, naar Loven udkommer med denne Bestemmelse, i hvilken der ingen Forandring er foreslaaet af Udvalget, da vil have Bemyndigelse overalt, haade paa Værksteder og Fabrikker, uden Hensyn til, med hvilket Antal Arbeidere disse Værksteder drives, til at forbyde saadan Bestjæftigelse af unge Mennesker, som medfører Fare for deres Liv og Sundhed, altsaa af saadan Virksomhed, hvorved der fremfalder en egentlig Forgiftning af de unge Mennesker. Jeg tror, at Ordene her i Loven maa fortaas saaledes, at Ministeriet har Ret til at forbyde Anvendelsen af unge Mennesker overalt paa saadanne Steder; men hvis det ikke er Tilfældet, skal jeg i alt Fald forbeholde mig til tredie Behandling derom at stille et Ændringsforslag, som gjør det tydeligt, at Regjeringen har en saadan Myndighed. Jeg skal med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5 angaaende Nattearbejde aldeles henholde mig til, hvad den høitærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Kreds (Mabvig) nys udtalte. Jeg staa ganske vist ikke i denne Sag i nogen principiel Modsetning til den høitærede Regjering, det har tværtimod gjort mig ondt, at der er en saa stor Meningsforskjæl tilstede mellem os som den, der viser sig at være, men det er dog kun en Gradsforskjæl med Hensyn til Omfanget af de Bestyttelsesbestemmelser, som man for Dieblisset under den nuværende uoplyste Tilstand maa anse det for tjenligt at faae gjort gjældende, det er kun denne simple Gradsforskjæl, der er imellem os. Jeg tror, at Udvalgets Ændringsforslag til § 5 har truffet den rigtige Middelvei mellem ganske at forbyde Nattearbejde og tillade det, ved Bestemmelsen om, at enhver Times Nattearbejde skal regnes som 2 Timers Dagarbejde, og at det unge Menneske ikke i det Hele skal kunne paabyrdes mere end 12 Timers Arbejde i Døgnet; derved bliver der dog virkelig en fuldstændig tilstreffelig Fristid eller Hviletid for det unge Menneske i ethvert Døgn. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 3 angaaende Overenskomster skal jeg blot bemærke, at jeg ikke tror, at den Forklaring, som det høitærede Medlem fra Kjøbenhavn (Melleman) gav af disse Bestemmelser i den tidligere Lovgivning, var aldeles fyldestgjørende. Det er ganske vist, at Næringsloven af 29de December 1857 ikke have de Forordninger af 21de Marts 1800, der gav Bestemmelser om Kontrakter; men den maatte ogsaa nødvendigvis indeholde en Bestemmelse om, at den bestaaende Lovgivning fremdeles var gjældende paa dette Punkt, fordi den

fastsatte et Tidspunkt, indtil hvilket Laugene kunde bestaa. Bestemmelsen i Loven af 21de Marts 1800 gjaldt imidlertid kun de laugsbundne Næringer i Kjøbenhavn. Den blev ved en senere Forordning, jeg husker ikke i dette Dieblis, om det var af 1823 eller 1832, udvidet til ligeledes at gjælde Laugene i Provindserne. De sidstnævnte Laug ere senere, vistnok med ganske enkelte Undtagelser, havede, og Laugene i Kjøbenhavn ere tilbids havede. Spørgsmaalet bliver altsaa dette, om den for Laugsnæringerne givne Bestemmelse om Lævekontrakter er gjældende, naar Laugene ere ophævede. Det er det, jeg tror maa besvares benægtende. Jeg tror ikke, at Forordningen af 21de Marts 1800 har Anvendelse uden med Hensyn til de laugsbundne Næringer, og altsaa falde denne Forordnings Bestemmelser bort, hvor Laugene ere ophævede. Efter den Forhandling, som har været ført angaaende denne Bestemmelse, og navnlig af Hensyn til, at det fra flere Sider, maasse med Fryd, er forment, at det er noget søgt at sætte denne Bestemmelse om skriftlige Kontrakter ind i denne Lovs Ramme, er jeg imidlertid bemyndiget til paa Udvalgets Vegne at tage Ændringsforslaget under Nr. 3 tilbage, hvoraf atter følger, at det Ændringsforslag, jeg har stillet til § 2 under Nr. 2, ligeledes tages tilbage.

Formanden: Den ærede Ordfører har saaledes paa Udvalgets Vegne taget Ændringsforslaget under Nr. 3 i Udvalgets Betænkning tilbage, og ligeledes har den ærede Ordfører taget det sig hertil sluttende Ændringsforslag, som han har stillet tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen optager disse Ændringsforslag. — Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne, og dermed bortfalder tillige det Underændringsforslag, der er stillet af den ærede Indenrigsminister til det saaledes bortfaldne Ændringsforslag. Den ærede Ordfører har fremdeles Ordet.

Ordføreren: Naar jeg ikke tager det Forslag tilbage som er stillet under Nr. 8, og som angaar de gifte Kvinder, ligger det ikke deri, at jeg har nogen Tro til, at dette Forslag vil blive vedtaget, men i, at jeg har en fast Overbevisning om, at det vilde være gavnligt, om det maatte blive vedtaget, og selv om jeg skal staa ganske ene med den Mening, vil jeg ingenlunde fortryde, at jeg har været med at stille Forslaget, og ingenlunde fortryde, at jeg har fastholdt det. Hermed skal jeg, for ikke at forlænge Forhandlingerne, slutte.

Ung: Jeg kan dog ikke ganske tie til den Bevidelse, som den ærede Minister har gjort Udvalget, at det ved sit Forslag under Nr. 5 har villet organisere Nattearbejde. Det er min fulde Overbevisning, som ogsaa den ærede Ordfører har udtalt, at vort Forslag er langt mere gavnligt